

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VY FRÅN VALDEMARSVIK. — FOTO. CONRAD CARLSSON, STOCKHOLM.

15:DE ÅRG.

DEN 2 AUGUSTI 1914.

N:o 44.

Foto. Karnell, Göteborg.

Wilhelm Berg

Kliche: Benyt Sjöström.

WILHELM BERG.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Den 8 juli fyllde den framstående arkeologiske, genealogiske, och kulturhistoriske skriftställaren, f. byråchefen Wilhelm Berg i Göteborg sjuttiofem år.

Georg Wilhelm Berg är född på Visingsö den 8 juli 1839 och son till jägmästaren därstädes Lars Gustaf Berg och hans maka Sofia Ekman. Fäderneöns härliga natur och betydelsefulla fornlämningar gjorde ett outplånligt intryck redan hos barnet och ynglingen och väckte tidigt till lif de estetiska, arkeologiska och historiska intressen, hvilka hos mannen städse förblifvit de förhårsäkande, fast lefnadsbanan närmast fört honom till livets mera praktiska värf. Efter att ha genomgått elementarläroverket i Jönköping tillträdde han nämligen kontorstjänst, var först bokhållare vid ett bruk i Bergslagen och kom därifrån 1870 till Göteborg, dit hans mannagärning skulle blifva förlagd. På tjänstens vägnar vardt denna framför allt knuten till Bergslagens järnvägsstation. År 1872 inträdde han nämligen som kassör vid Stora Bergslagsbanan och blef 1876 detta företags 1:ste kamrerare. Med denna befattning kom han senare att förena motsvarande ställning till de från samma station utgående Göteborgs—Hallands- och Göteborgs—Borås järnvägar. År 1902 blef han Bergslagsbanans byråchef med bibehållande af samma tjänstealligganden och kvarstod på denna plats, tills han 1909 vid uppnådda sjuttio års ålder afgick från densamma med pension.

Byråchefen Bergs tjänstebörda var, som man kan förstå, icke liten. Men för honom dock för liten. I Göteborgs blomstrande kulturlif kom han snart att intaga en plats, som i vissa hänseenden varit enastående och som för alltid tillförsäkrat honom ett ärotullt rum i detta kulturlifs häfd.

Om huru han blef själfständigt forskande arkeolog, berättas en betecknande anekdot, som föröfrigt torde ha förtjänsten att vara grundad på verkligheten. Vid en af sina morgonpromenader på det i närheten af Bergslagens järnvägsstation belägna Hultmans holme antråffade han en gång ett par metkrokar från stenåldern, som väckte hans lifliga intresse. Detta föranledde honom att studera Sven Nilssons arkeologiska arbeten. Dessa studier ledde honom i sin ordning till ytterligare sökande efter fornynd och då vid midten af 1870-talet ett arkeologiskt möte hölls i Göteborg, hade Wilhelm Berg redan hunnit göra sig om icke ett namn, så dock inom den arkeologiska världen uppskattad som privatforskare. Snart kommo honom äfven understöd till del för genomförandet af de större uppgifter han föresatte sig. Det blef ett arbete med spaden om sommaren — semestern var alltid helt ägnad åt arkeologien — och med pännan om vinterafnarne efter kontorsarbetets slut. Hufvudsakligen på hans initiativ bildades 1886 Göteborgs och Bohus läns fornminnesförening, hvori han blef man kunde säga "ständig sekreterare": han blef icke blott redaktör för dess tidskrift, utan ock en nitisk ledare af de undersökningar, som på föreningens initiativ och med dess ekonomiska understöd kommo till stånd.

Bergs arkeologiska forskningar utvidgades småningom äfven till det rent historiska området. Med outröttlig ifver inträngde han i sin hemstads topografiska och personhistoriska förhållanden och i närvarande stund finns det ingen, som offentliggjort mera omfattande samlingar och bidrag till Göteborgs stads historia än han. Men äfven vida därtöfver gick han. I själfva verket står man mållös af beundran inför den kraft och energi, som vid sidan af pliktrogen tjänsteutföring förmått frambringa en så betydande och värdefull litterär produktion som Wilhelm Berg. Sin författarverksamhet utom dagsprässen börjar han egentligen på

1870-talet dels i Svenska fornminnesföreningens tidskrift, i hvilken han bl. a. offentliggjorde en studie öfver fäderneön, dels i de af Göteborgs och Bohus läns hushållningssällskap bekostade "Bidrag till kännedom om Göteborgs och Bohusläns fornminnen och historia". Här redogjorde han bl. a. för "Slottsruinen på Ragnhildsholmen" (1883) och de fynd, som vid under hans ledning företagna utgräfningar gjorts å denna i Göta älf i närheten af Kungelf belägna holme. Af hans öfriga arbeten skola här endast uppräknas två band "Samlingar till Göteborgs historia" (1882 och 1887), "Visingsö jämte anteckningar om Visingsborgs grefskap" (1885), "Christine kyrkas i Göteborg böcker 1627—1774", omfattande ej mindre än tre band, "Göteborgs stift under 1700-talet" (1891), "Expeditionen till Arkangel 1701" (1893), "Augustinerklostret i Konungahälla" (1894), "Dragsmarks kloster" (1895), Anteckningar om Göteborgs äldre teatrar I—III (1896—1900). Särskildt må dessutom erinras, att Berg varit en af de förste, som behandlat de s. k. svenska verkstadsfynden, och den förste, som redogjort för grafvar i vårt land, motsvarande de s. k. bornholmska "brandpletterne".

Ännu alltjämt fortsätter Berg, trots sin höga ålder och trots den ohälsa, som för ett par år sedan drabbade honom, men från hvilken han synes lyckligt ha hämtat sig, sina forskningar och sin författarverksamhet. Af en Bohusläns historia, hvaraf första bandet utkom för två år sedan, lär sålunda inom kort ett andra och slutband vara att förvänta. Vidare har han för händer utgivande af anteckningar rörande musikens historia i Göteborg och en redogörelse för de resultat, som bragts i dagen vid de utgräfningar vid Dyng, hvilka under hans uppsikt utförts under de senaste somrarna.

Wilhelm Berg har emellertid icke varit en forskare, som lefvt en kammarlärd eller ensidig utgräfvares isolerade lif. Han har äfven gjort en insats, och det en mycket betydande, i sin stads kulturella sällskapslif och i den kommunalförvaltning, som varit riktad på de kulturella uppgifterna. Redan så tidigt som 1878 var han den främste stiftaren af sällskapet "Gnistan", som länge utgjorde medelpunkten för särskildt de konstnärliga och litterära sträfvanterna i rikets andra stad. I egenskap af "Gnistans" sekreterare eller ordförande — han fungerade ömsom i båda egenskaperna — kom han att taga liflig del i anordnandet af konstatställningarna i Göteborg åren 1880 och 1891 samt de stora konstatställningarna därstädes åren 1881, 1886 och 1891, vid hvilka han än var sekreterare, än kommissarie. Från dessa utställningar kan dateras det lifliga konst- och konstslöjdintresse, hvilket sedan dess utmärkt Göteborg. Vid midten af 1880-talet uppkastade han tanken på det konstslöjdmuseum därstädes, som nu står nära sin inflyttning i en egen därför uppförd byggnad. Han var ock den, som gaf upphof till den plan på ett landsarkiv i Göteborg, hvilken sedan ett par år är förverkligad. Med nit och intresse har han dessutom varit verksam inom styrelsen för Göteborgs museum, i dess inköpsnämnd och i dess historiska nämnd. Under ett antal år tjänstgjorde han framgångsrikt som kommissarie i Göteborgs Konstförening och i dess Slöjdförening var han i öfver två årtionden sekreterare och bibliotekarie samt konserverator för samlingarna. Slutligen må nämnas att han redan 1882 kallades till korresponderande ledamot af Vitterhets-, historie- och antikvitetsakademien samt 1885 till ledamot af Vetenskaps- och vitterhetssamhället i Göteborg. Han är äfven ledamot af Nord. Oldskriftsselskabet i Köpenhamn.

KULLA-GUNNARSTORPS SLOTTSFRU 80 ÅR.

Foto Nilson, Helsingborg

ENKEGREFVINNAN ELISABETH WACHTMEISTER, FÖDD VON PLATEN, PÅ 80-ÅRS DAGEN, DEN 25 JULI, I KRETSEN AF BARN, BARNBARN OCH BARNBARNBARN.

Kläd: Kem. A.-B. Dingt Silfverparre, Sölm. Gbg.

En af den svenska adelns mest kända och förnämligaste kvinnliga representanter, slottsfrun på Kulla-Gunnarstorp *enkegrefvinnan Elisabeth Wachtmeister*, född von Platen, fyllde den 25 juli 80 år och blef därvid föremål för den mest storslagna hyllning. Konungen och drottningen sände telegrafiska lyckönskningar hvarjämte kronprinsessan personligen infann sig å Kulla-Gunnarstorps slott för att framföra sina välgångsönskningar. Från det kungliga husets öfriga medlemmar ingingo lyckönskningstelegram. — Grefvinnan Wachtmeister fick under dagens lopp mottaga uppväktningar af slottets personal, af arrendatorer, Allerums kyrkoråd m. fl.

Baltiska utställningen, hvilken under den gångna tiden fått mottaga en mängd notabla besök, har i dagarne gästats af Tysklands handelsminister dr Sydow och Österrike-Ungerns minister i Stockholm greve Hadik von Futak, hvilka båda gifvit uttryck åt sin lifliga tillfredsställelse med besöket.

För excellensen Sydow gafs den 24 juli af tyske general-kommissarien och fru Mathies dejeuner i tyska utställningens fästväning. Bland de inbjudna märktes landshöfdingen greve De la Gardie, dr. Lindahl m. fl.

Vi bringa nedan en bild från dejeuner och namnteckna de närvarande.

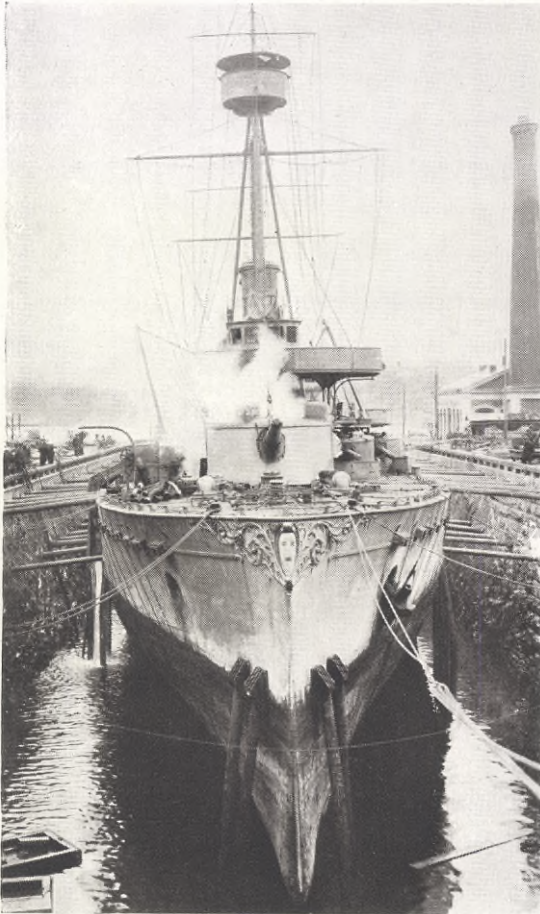

Foto Rahnu, Malmö.

TYSKLANDS HANDELSMINISTER D:R SYDOW (1) OCH ÖSTERRIKE-UNGERNS ENVOYE I STOCKHOLM GREFVE HADIK VON FUTAK PÅ BALTISKA UTSTÄLLNINGEN. Dejeuner för d:r Sydow. Vid d:r Sydows venstra sida sitter d:r Lindahl och konsul Sejerholm, vid den högra förste hofintendenten Bendix. Midt emot synes landshöfdingen greve De la Gardie, tyske general-kommissarien Mathies och rådmän Ahlström. I fonden konsul Schmitz, bankdirektör Lauritzen och öfverste Mathies.

Kläd: Dingt Silfverparre.

"TAPPERHETEN" OCH DESS RÄDDARE.

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF. Klöhn: Bengt Sjöfverparre
 "TAPPERHETEN" I GALÉRVARFVETS DOCKA. Införd till Stockholm den 21 juli och i dockan den 22 juli.

Amatörfotografi Klöhn: Bengt Sjöfverparre
 KAPTEN W. EDLIND, chef för Bergnings- och Dykeriaktiebolaget Neptun, ledare af det märkliga bergningsarbetet.

Tisdagen den 21 juli infördes "Tapperheten" från Sandhamn till Stockholm, inbogsrad af Neptunångaren "Poseidon" och eskorterad af pansarbåten "Göta" samt bergningsångarne "Herakles", "Pluto" och "Helios". Infarten genom skärgården blef en fullkomlig triumffärd och den räddade pansarbåten blef under hela vägen hälsad med allmän flaggning, salut och ett oändligt jubel från de talrika sommargästerna. Vid inloppet till Stockholm omsvärmdes eskadern af

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF. Klöhn: Bengt Sjöfverparre
 "TAPPERHETENS" BOTTENSKADOR.

en hel flottill små och stora ång-, motor- och segelbåtar som mötte på vägen och nu bildade en imponerande hedersvakt. Vid niotiden angjorde "Tapperheten" brokajen vid Galérvärfvet och på onsdag morgon gick den in i flottans stora docka. När denna på lördag morgon var länsumpad lämnades H. 8. D:s fotograf benäget tillstånd att stiga ned på dockans botten och taga bilden härunder af de svåra läckor "Tapperheten" fått vid grundstötningen och på grundet.

NÄR VÅR SKÄRGÅRDSBEFOLKNING MED KULSPRUTOR KAN FÖRSVARA SIG
EFTER EN TECKNING I OLJA AF MARINMÅLAREN ARVID JOHANSSON.

President Poincarés besök i Petersburg, hvilket ägde rum den 21—23 juli under utvecklande af all den prakt och militära ståt, hvaraf tsarhofvet är mäktigt, har genom sitt glansfulla förlopp understrukt och ytterligare befast den nära vänskap, som sammanbinder de franska och ryska folken.

De vid galatafeln den 23 juli växlade skåltalen mellan president Poincaré och tsar Nicolai gäfvö jämväl uttryck för det existerande hjärtliga samförståndet, hvilket på samma gång det afsåge de båda landens ömsesidiga vällärd äfven tjänade de höga fredsideal, som dessa land i medvetandet om sin styrka uppställt som sina.

Befolkningen i Petersburg ägnade den franske presidenten vid de färder han företog genom staden en ovationsartad hyllning.

Under vistelsen i den ryska hufvudstaden besökte president Poincaré PeterPaulskatedralen samt nedlade därvid på Alexander III:s sarkofag ett silversvärd omviradt med oliv och ekblad.

På aftonen den 23 juli embarkerade president Poincaré på slagskeppet "France" som därefter anträdde resan till Stockholm.

*

På återfärden från denna storpolitiska och storstättliga visit hos Frankrikes allierade, Ryssland och dess tsar, har presidenten Poincaré jämväl aflagt ett besök hos Sveriges konung och dess hufvudstad, ett besök icke blott afsedt som en artighetsvisit samt ett uttryck för den stora och starka sympati, som det stora och det lilla landets folk sedan länge hysa för hvarandra, utan som det sägs äfven icke utan sin politiska innebörd. Lördagen den 25 juli anlände presidenten till Stockholm, som värdigt beredt sig att mottaga den höge gästen, och smyckat sig i trikolorens färger längs kajer och gator och som byggt upp en ståtlig mottagningspaviljong vid Logården.

*

Foto Sjöberg, Malmö
PLATSEN FÖR MARINENS SKJUTNINGAR MED KANON-
GEVÄR UNDER BALTISKA SPELEN. Ledare kaptan E. Lind-
berg (X).

PRESIDENT POINCARÉ I S:T PETERSBURG

Efter fotograf.

Kliche: Kom. A.-B. *Benjt Sjööversparre, Sthlm—Gbg.*

FÄRDEN GENOM NEWSKI PROSPEKT, under eskort af de "röda kosackerna".

Den franska eskadern, på hvilken presidenten färdas kom redan vid fyratiden på lördagsmorgonen in i den svenska skärgården, där den omedelbart möttes af en del af vår skärgårdsflotta med dess ilaggskepp Oscar II i spetsen. Efter ömsesidiga hälsningar och amiralsvisiter fortsatte de båda eskadern in genom skärgården till Trälhafvet, där en andra division af vår kustflotta var förlagd och ve-

derböriligen saluterade med dånande bredsidor och där de stora franska pansarkolosserna "France" och "Jean Bart" låta sina ankare gå. Under tonerna af Marsljåsen debarkerade här presidenten på kryssaren "Lavoisier", på hvilken färden fortsattes in till Stockholm under eskort af svenska pansarbåtar. Tusentals människor kantade kajerna kring strömmen, när eskadern vid elfvatiden an-

Efter fotograf.

Kliche: Kom. A.-B. *Benjt Sjööversparre, Sthlm Gbg.*

ANKOMSTEN TILL PETERHOF. *Presidenten ledsagas af tsaren.*

DET FRANSKA PRESIDENTBESÖKET I STOCKHOLM.

lände och kastade ankar midt för Skeppsholmen. I mottagningsspaviljongen syntes stadsfullmäktige, diplomatiske kåren, hof- ämbetsmän o. andra inbjudna och af de kungliga konungen, kronprinsen, prins Wilhelm och prins Carl. Bland åskådarna utanför Nationalmuseum märktes prins Eitel Friedrich, tyske kejsarens andre son jämte gemål, hvilka för närvarande äro stadda på en kryssning i vår skärgård.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

KRYSSAREN "LAVOISIER" som jorde presidenten från slagskeppet "France" (se föreg. n:r) å Trälhafvet till Strömmen och hvarifrån mr Poincaré hämtades i kungsslupen "Vasaorden" med konungen och de kongl. prinsarne.

Kliche: Bengt Sjöversparre

Konungen och de kungliga prinsarna afhämtade den höge gästen i kungsslupen Vasaorden och sedan presidenten landstigit samt af konungen presenterats för de närvarande hälsade stadsfullmäktiges ordförande, doktor S. von Friesen honom välkommen till Stockholm.

Mellan häckar af paraderande militär ställdes så färden i galavagnar upp till slottet. Vid ettiden ägde en en utflykt rum till Drottningholm, som varade till kl. 5 och på aftonen

gaf konungen galadiner på slottet för det franska startsöfverhuvudet. Konungen har öfverlämnat en ståtlig present till presidenten, bestående af två urnor af porfyr från Elfdalens porfyrverk och hvilka ha följande inskription:

*Gustaf V Roi de Suède
au President de la Republique Francaise
Monsieur Raymond Poincaré
Stockholm le 25 juillet 1914.*

Efter dinern begaf sig presidenten åter ombord på "Lavoisier", som omedelbart afgick ut till Trälhafvet. Sedan presidenten embarkerat på "France" lättade så den franska eskadern ankar och styrde ut till hafs, under färden genom skärgården eskorterad af en del af vår kustflotta.

Presidenten, som efter besöket i Stockholm afsett aflägga visiter äfven vid hofven i Köpenhamn och Kristiania, afstod emellertid från desamma och tog vägen direkt hem. — Gifvetvis är det den politiska högspeänningen som korsat resplanen.

*

Spaniens nye minister i Stockholm, hertigen af Amalfi mottogs på fredagen i förra veckan i högtidlig audiens af konung Gustaf och öfverlämnade samtidigt sina kreditivbref som befullmäktigad efterträdare till den afgående mr Caro y Széchenyi. Hertigen har en gång förut tillhört diplomatiska kåren i vår hufvudstad såsom spansk legationssekreterare. Det var för tio år sedan han lämnade Stockholm för att tillträda sekreterareposten vid spanska ambassaden i Petersburg. De senaste åren har hertigen beklädt en framstående post inom utrikesdepartementet i Madrid. Under sin förra vistelse i vårt land, fann han så stora sympatier för Sverige och Stockholm, att han, när sändebudsposten här blef ledig, anhöll att få bli förflyttad hit, en ansökan som till hans stora glädje nu beviljats.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

HERTIGEN AF AMALFI, Spaniens nya sändebud i Svenska Hofvet.

Efter fotografi.

Kliche: Bengt Sjöversparre

KONUNG GUSTAFS PRESENT TILL PRESIDENT POINCARÉ, 2 urnor af Elfdalens porfyr med rikt ciselerade, äkta brännförgyllda bronsbeslag från H. Bergmans konstgjuteri.

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT, MR RAYMOND POINCARÉ, I STOCKHOLM.

1. VY ÖFVER LANDSTIGNINGSPLETSEN FRAMFÖR LOGÅRDEN, med den med anledning af det höga besöket uppförda mottagningspaviljongen.

2. I KUNGSSLUPEN "VASAORDEN".

3. LANDSTIGNINGEN.

H. S. D:s fotograf i Stockholm.

4. STOCKHOLMS STADSFULLMÄKTIGES ORDFÖRANDE D:R S VON FRIESEN, HÄLSAR PRESIDENTEN VALKOMMEN TILL HUFVUDSTADEN. Vid presidentens sida synes Konungen, kronprinsen samt prinsarne Vilhelm och Carl. — 5. Mr RAYMOND POINCARÉ. Ögonblicksörrätt taget strax innan affärden till K. Slottet.

ÖSTERRIKE-UNGERN MOT SERBIEN.

Efter porträtt.

PETER I,
Serbiens konung.

FRANZ-JOSEPH,
Österrikes kejsare och Ungerns konung.

Alexander, Serbiens kronprinsparet.

ALEXANDER,
Serbiens kronprins-
gent.

Den politiska himlen har alltsedan det fasaväckande dådet i Sarajevo varit betäckt med mörka moln. Knappast hade någon dock väntat, att de skulle urladda sig med sådan våldsamhet och kraft som den, hvilken lades i dagen i den verbalnot, hvarmed Österrike slutligen den 23 juli lät för Serbien tillkännagifva hvad det fordrade som upprättelse. Man förstår, att den smäle, de nålstick, det undermineringsarbete, hvilka Österrike årtal igenom fått hålla till godo med från den lilla sydslaviska grannstatens sida, nu icke längre kunde med tålmod bäras, sedan mordet på kronprinsparet ådagalagt, huru den serbiska sammansvärjningsandan icke skytt att på österrikisk mark skapa motstycken till kungaslakten i Belgrad, och undersökningen visat, att officiella kretsar i Serbien icke stått

Efter porträtt.

Alexander, Serbiens kronprinsparet.

främmande för positiv delaktighet i det i Sarajevo timade. Men att Österrike framställde upprättelsekraft, om hvilka det på förhand kunde sägas, att de omöjligt kunde till mötesgå af regeringen i en suverän stat, utan att denna därmed tillika underskrifve sin egen dödsdom, samt att det från början uteslöt hvarje underhandling om jämkningar i dessa kraf, innebar likväl en öfverraskning. När den tyska borgerliga pressen med stor enhällighet ställde sig bakom det allierade Österrikes hot, medan den ryska och franska lika liligt protesterade mot dess oantagliga vilkor, blef första intrycket, att det afböjande svar, Serbien den 27 på aftonen

ERKEHERTIG FREDRIK, nyutnämnd generalinspektör öfver österrikisk-ungerska armén efter erkehertig Franz Ferdinand.

T. v.: SERBISKE GENERALEN BOZIDAR YANKOVIC utnämnd till öfverkommendant öfver Donaudivisionen. President för den politiska förening — Narodna Obrana — hvilken från Österrike förmenas ha planlagt mordet på erkehertig Franz Ferdinand och hvans upplösning nu fordras och vägras. — T. h.: BELGRAD, SEDD FRÅN DEN UNGERSKA SIDAN AF DONAU.

PERSIENS NYKRÖNTE SCHAH.

AHMED, f. 1898, schah af Persien 1909, krönt den 21 juli.

Saltanabad för corps diplomatique och öfriga

kunde förutses komma att överlämna till det österrikiska sändebudet i Belgrad, skulle innebära icke blott afbrytandet af de diplomatiska förbindelserna mellan dubbelmonarkien vid Donau och den lilla stat, som kunde ha gjort sig väl förtjänt af dess tuktan, utan och signalen till ett utbrott af den så ofta förutsagda, men hittills lyckligtvis uteblifna världskampen mellan trippelallians och trippelentente. Londonbörsens hållning på lördagens middag och Berlin-befolkningens på lördagens afton visade på olika sätt situationens vådor.

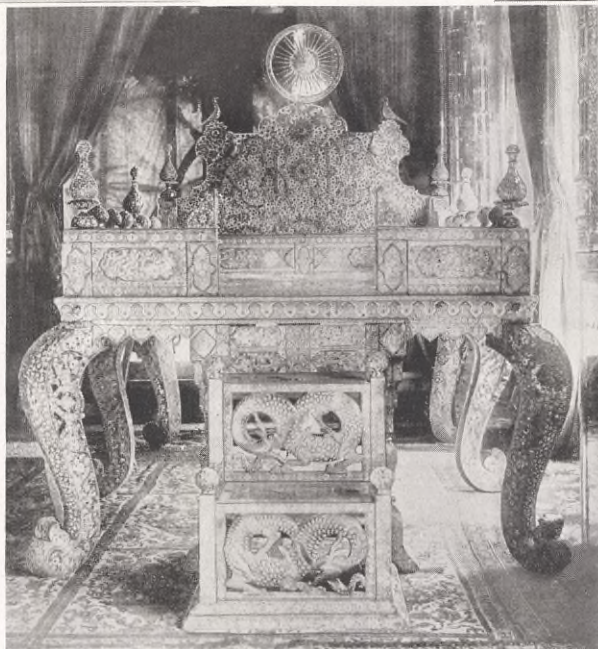
Som i så många andra fall ledde det kritiska ögonblickets passerande till en lugnare uppfattning, som sedermera stadgat sig, i samma mån som den första öfverraskningens känslolntryck fått lämna rum för ett nyktert förståndsofvervägandes kallare resonnemannang. Från början var tydligt, att sir Edward Grey komme att fullfölja Englands under hans ledning konsekventa fredspolitik. Kejsar Wilhelms frånvaro i de norska farvattnen vid den innebördsriga verbalnotens öfverlämnande tydde på, att om han ock gillat dess syftning, han knappast kunnat vara undermåttad om dess form och följaktligen ej håller beredd på dess verkan: han skyndade hem och man vet, att han ställt sig vid sir Edwards sida

Schahens af Persien kröning ägde rum den 21 juli i Teheran. Vid 10-tiden på morgonen begaf sig schahen i högtidlig procession till parlamentet för att aflägga ed på författningen samt fortsatte därifrån till moskén Cepahsalar, där bön förrättades, hvar efter han återvände till palatset. Själfva kröningshögtidligheten ägde rum på e. m. i Varnarpalatset i närvaro af prinsarne, rikets högsta dignitärer, parlamentsledamöter och sändebud. Den 22 juli var i anslutning till kröningen en stor folkfest anordnad i Teheran och påföljande dag gafs stor galadiner i schahens sommarpalats

PERSISKA KEJSARKRONAN, i mer än ett afseende tung att bära.

inbjudna till ett antal af 100 personer.

Efter fotografier.

KEJSARTRONEN.

Kliche: Bengt Sjöfverpareri

till världsfredens bevarande. Rysslands inre förhållanden, dess omfattande arbetaroroligheter och kända finansiella och ekonomiska svårigheter, låta det icke synas otroligt, att om än blodsbåndets och trosförvandtskapets röst icke låte sig undertryckas, det dock skulle tveka att kasta sig in i en strid, hvars utgång var ovisst och lätt kunde sätta hela rikets bestånd i fara. Och Frankrike slutligen — med all fruktan för Tysklands växande makt, kunde väl detta på allvar önska, att kraftmätningen skulle komma just nu, då den parisiska guldreservo-

aren visade ebbstämning och de militära förhållandena helt nyss varit utsatta för en parlamentarisk kritik, som var allt annat än hoppgivande? I skrivande stund är icke ens serbiska gränsen ännu överskriden, äfven om de båda närmaste antagonisterna stå med färdigt gevär. Utvecklingen kan ingen förutsäga. Men ännu vill man gärna hoppas, att verbalnoten i Belgrad 1914 endast skall visa sig vara ett vägsamt efterdöme till det beryktade "Panther"-språnget till Agadir 1911, som i fortsättningen visade sig utgöra inledningen till en afspänning, icke till en öppen konflikt i förhållandet mellan två världsmakter.

NORDISKT STUDENTMÖTE I VADSTENA.

Det Nordiska gymnast- och studentmötet, hvilket under ordförandeskap af d:r Karl Fries den 17—22 juli hölls i Vadstena, räknade 170 deltagare, från Sverige, Norge, Danmark och Finland. Bland deltagarne märktes professorerna Kolmodin och Billing Upsala, S. Michelet, Kristiania och A. Hjelt, Helsingfors samt pastor Skovgaard-Petersen, Köpenhamn. Mötesdagarne upptogs af bibelstudium, föredrag och diskussioner öfver ämnen liggande inom föreningens intressesfär. Den 20 juli företogo mötesdeltagarne en utfärd till Omberget, vid hvilket tillfälle d:r Manfred Björkqvist i Alvastra kyrkoruin höll ett lifligt uppmärksammat föredrag öfver ämnet "Kyrkligt och nationellt".

Vidst. bild:

MÖTETS STYRELSE: Fr. v.: Skolinspektör Vaupell, Danmark; prof. Hjelt, Finland; d:r Fries, ordf.; prof. Kolmodin; prof. Michelet, Norge.

Foto. Borgstedt, Vadstena.

UTFLYKTEN TILL ALVASTRAS KLOSTERRUIN D. 20 JULI.

Kuche. Bengt Sjöström.

Insänd fotografier till H. 8. D:s vignettbilder,

de ersättas med Kr. 5:— per styck, hvarjämte den för H. 8. D. bästa af de fotografier som inkomma senast den 20 augusti tillerkännes en extrapremie af Kr. 10:—.

Våra vignettbilder, återgifvande typiska svenska landskaps- och stadsvyer, hämtade från alla delar af vårt land, synas att döma af det stora antal erkännasamma skrivelser vi fått mottaga, hafva tillvunnit sig allmänhetens lifligaste intresse. För att skaffa största möjliga omväxling åt denna vår afdel-

ning och dymedels allt framgent bevara det visade, för oss fägnasamma intresset, vända vi oss härmed till vårt lands fotografer, såväl yrkesutöfvare som amatörer, öfvertygade om att de med nöje skola skänka oss sin medverkan och inbjuda dem att före den 20 aug. till oss öfversända fotografier, lämpliga till vignettbilder och ej förut reproducerade. De insända fotografierna, hvilka omedelbart granskas, honoreras, om de antagas, med 5 kr. stycket, och de öfriga returneras. För den bästa af de antagna vignettbilderna lämna vi därtjämte en extra premie af 10 kr.

Till upplysning för de många väntade medarbetarne erinras om, att de insända fotografierna, för att kunna antagas, måste vara af sådant format, att de tillåta uttagandet af en vignettbild hvars längd är 3 ggr höjden. Vidare bör öfver bilden finnas så mycket luft att, utan bildens skymmande, därå kan anbringas vår tidnings signatur. — Se första sidan i hvarje H. 8. D:s häfte. — Till de antagna fotografierna förbehålla vi oss ensamrätt.

OVÄDER.

Foto. Ohm, Malmö.
EFTER SKYFALLET
I MALMÖ DEN 23
JULI.

Efter den senaste tidens ihållande torra och fruktansvärda värme bröt den 23 juli ett våldsamt oväder lös öfver stora delar af vårt land. Malmö, en af de svårast hemsökta platserna fick mottaga ett af häftig åska och storm åtföljdt skyfall hvilket på några minuter förvandlade stadens gator till forfarande floder med fotshögt vatten. I trakten omkring Malmö åstadkom ovädret svår förödelse; byggnader antändes af blixten eller ramponerades af stormen. träd upprycktes med rötterna o. s. v.

Foto. Lindhe, Lidköping

STORMBRUTNA TRÄDSTAMMAR I LIDKÖPINGS STADSPARK.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Skåne Gbg.

En annan synnerligen svårt hemsökt plats var Lidköping, där ovädret utlöste sig i en våldsam hagelskur med hagel så stora som hasselnötter. Icke mindre än 200 fönsterrutor slogs sönder medan stormen bröt trädstammarne.

Svenska Poststationsföreståndareföreningen höll den 26 juli årsmöte i Kungsparken i Malmö. Programmet upptog utom föreningsangelägenheter föredrag af juris kand. Aage Andersen öfver statstjänarnes rättsliga ställning i Danmark.

Foto. Rahmn, Malmö.

POSTSTATIONSFÖRESTÅNDAREMÖTET I MALMÖ: 1. Auditör A. Andersen, 2. ordf. i Danska Poststat.-f.-f. S. Glostrup, 3. ordf. i Svenska Poststat.-f.-f. M. V. Holmström, Uddeholm. — Bakom den sistnämnde synes fru Holmström i den nyantagna mössan för Sveriges Poststationsföreståndare.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Skåne Gbg.

EFTER FLERA ÅR...

FÖR HVAR 8 DAG AF IVAN BJARNE.

ÖRREN till den lilla ateljébalkongen högst uppe i ett af husen på Blasieholmen stod öppen.

Därute låg staden i sommarkvällen genomskinliga blådager.

Först strömmen i evig oro af svallvågorna från hvita skärgårdsångare och gråsvarta bogserbåtar.

Vid Skeppsholmskajen lossade och lastade finnbatarna; deras ryska flaggor lyste eldröda mot bakgrunden af grå trappgävelhus.

I Rikstelefonhusets öfversta våning hade man redan tändt, den liknade ett jätteakvarium, med svävande, svarta skuggor i gulhvita ljus bakom glaset. Därinne sutto telefonisterna, likt rader af automatiskt arbetande maskiner, låtande händerna i ett enda forceradt tempo löpa öfver den svarta telefonklaviaturens oupphörligt uppblossande och sluckande röda miniaturlampor.

Längre till vänster höjde Katarinahissen sitt spökaktiga järnskelett. Det bekanta munvattnets väldiga ljusreklam hade redan börjat sina monotona blinkningar, och längre bort, på andra sidan Idrottsgårdens backiga profil, skref en osynlig hand i eldskrift, oupphörligt, oupphörligt, utan att tröttna: Pellerin, Pellerin, Pelle...

Himmelen blånade öfver Söder, kall och genomskinlig som glas.

Men öfver Kungsholmens alla rykande skorstenar glödde de sista bränderna af solnedgångens eldbål. En eldkvast sprutade då och då upp ett regn af gnistor, de uppfångades af Mälaren och skymtade en stund i vattnet som blekt röda reflexer af en aflägsen eldsvåda.

Längre mot norr: himmeln åter opal, blekblå.

Ut på den lilla ateljébalkongen kom målaren Sten Vinge, samma dag på morgonen hemkommen från några års studier i Paris.

Som bländad stod han en lång stund, seende ut öfver staden, medan hans korta, engelska pipa sände det ena blekblå rökmolnet efter det andra ut i rymden att förintat af vindkastan utifrån sjön.

Då Sten Vinge rest ut till Paris, hade det varit ganska motvilligt. Men ett stipendium tvingade honom, och därpå kom det sig, att han innan han gaf sig iväg för att icke på hela långa tre år återse Stockholm, han icke fick något tillfälle att säga den kvinna han älskade någon enda af sitt hjärtas tankar.

Tre år äro ingen lång tid, men för den unge målaren i en eländig ateljé högst upp i Montmartre var det ett helt lif...

Nu var han hemma igen och väntade på resultatet af ett litet bref han sändt henne — Maj Ringner.

Spridda toner af operaterasens orkester trängde ända upp till den unge målaren. Likt eldflugor svärmade färjornas röda och gröna lanternor af och an på strömmen.

Han väntade.

Hon skulle komma, han visste det.

Ingenting hade någonsin blifvit sagdt dem emellan. Men hvarför skulle det också varit nödvändigt?

— Ord äro inte alltid nödvändiga. Han hade varit så säker, därför hade han inte heller skrivit. Den klara blicken ur två blå ögon, det fasta handslaget innan han rest — var inte det mer än nog!

Han blossade vidare på sin pipa.

Kyrkklockan i Jakob slog nio djupa, melankoliska slag, och på samma gång tändes också ljuset bakom urtaflan.

Klockan nio hade han bedt henne komma.

Örörlig stödjande sig på dörrposten följde hans öga minutvisaren som likt en väldig klo trasslade sig ner öfver det ena minuttecknet efter det andra. Inifrån rummet surrade det och sjöng från tekokaren.

Dimman kom glidande från Mälaren: först ett hvitt, slingrande, smalt band — en brudsölja — som drogs in mot Norrbo men så trasades sönder och förintades af några sista vindfläktar. Det ena lilla dimmolnet följde på det andra. Slottet försvann i den ogenomskinliga slöjan, kyrkans upplysta urtafla visade dimmigt och osäkert tio.

Från segelleden kom ljudet af ångbåtarnes gälla signaler. En och annan sirén tjöt ett klagande, ohyggligt skri. Från Gustaf Adolfs torg ringde spårvagnarnes signalklockor olycksbådande tätt.

Pipan hade slocknat, kylan från vattnet gjorde sig märkbar. Men ändå stod den unge mannen länge kvar och såg ut öfver staden, som nu knappast för dimmans skull var synlig mer än efter de raka konturer gatornas blinkande lyktrader uppdrogo.

Ändtligen gick han in och stängde dörren efter sig. Då han lyfte af tepannan från gaslågan fanns där intet vatten kvar.

— Det har gått upp i ånga, försvunnit, som också min vansinniga dröm gjort, talade han för sig själf.

Natten gled förbi och det ljusnade åter öfver gafar och tak innan Sten Vinge somnade.

— Jag var för säker, för säker, mumlade han.

På förmiddagen följande dag väcktes han vid att ett bref dansade ned på golvet genom den smala öppningen i dörren.

Han sprang upp och tog brevet utan att våga öppna det. Stilen på kuvertet var hennes.

Ändtligen gick han ut på balkongen. Och där i solskenet läste han de få raderna.

Du!

Jag fick brevet för sent. Stanna hemma idag. Jag visste, visste att du skulle komma tillbaka. Jag var så säker. — Maj.

Vinden viftade lustigt mot det hvita pappersarket, det gnistrade som silver i strömmens vatten och på glidande vingar sköto hvita mäsar fram bakom slottet.

Sten Vinge hviskade.

— Då var jag ändå inte för säker...

Just då kom vaktparaden marscherande genom Kungsträdgården.

Den spelade en marsch — rimp, ramp, rimp, ramp, det var de ljusa tonerna från klarinetterna som hade övertaget.

Den ^{24/7} fyllde fröken Charlotta Westfelt i Lidköping 100 ar. Hon föddes näml. denna dag 1814 och är dotter till Kungl. Lifdrabant och Löjtn. sedermera godsegaren Nils Fredric Westfelt i hans andra gifte med fröken v. Braun.

Den gamla besitter fortfarande sina själssegenskaper men är dock nästan blind.

Foto, Ander, Lidköping.

Klische: Bengt Sjöverspar-

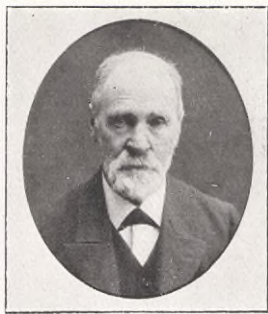
FRÖKEN CHARLOTTE WESTFELT LIDKÖPING, 100 år d 24 juli.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

O. R. HEDENBLAD.
Öfverste — Helsingborg.
75 år 2 Aug.*

K. A. O. SJÖGREN.
Fil. Dr. Historisk förf. —
Stockholm. 70 år 4 Aug.*

H. L. F. LAGERCRANTZ.
Envoyé i äisp — Wirsbo.
55 år 29 Juli.*

H. O. LEIJONMARCK.
K. Sekreterare — Tenhult.
65 år 29 Juli.*

J. P. ENGSTRÖM.
F. d. Grossh. Kommunalman. —
Valdemarsvik. 75 år 20 Juli.

G. C. SCHMIDT.
F. d. Sjökapten Uppfinnare. —
Göteborg. 70 år 30 Juli.

A. LARSSON.
Sjökapten. Ängf.-komm —
Luleå. 65 år 23 Juli

A. FISCHER.
Grosshandlande. — Sthlm.
50 år 31 Juli.*

G. A. TRANÉR †.
Prost. Kyrkoherde. — Stora
Åby. F. 43. † 16 Juli.*

J. W. SCHÜRER VON WALD-
HEIM †. Guldsegare. — Mel-
lingeholm. F. 43 † 15 Juli.*

OTTOMAR HEDENBLAD. U-löjtn. v. N. Skän. inf.-reg. 58, öfverste-löjtn. 91, tf. chef 95, öfverste i armén 96, afsk. s. å. Led. af stadsull-måktige i Helsingborg sedan 90, led. af drätselkamm. sedan 86, ordf. sedan 69. Ordf. i styr. f. Skand. kred. a-b. afid.-kontor sedan 08, ordf. i styr. f. Skåne-Smål. jernv.-a-b. 11, v. ordf. i styr. f. Sydsv.-kraft-a.-b.

OTTO SJÖGREN. Stud.-ex. 63, fil. dr. 69, kollega i Göteborg s. å. rektor i Södertelje 74, adj. v. Katarina l. allm. lärov. i Stockholm 79—03. Medarb. i tidskrifter o. tidn. Utöfvar ett synnerligen omfattande historiskt författarskap.

HERMAN LAGERCRANTZ. U-löjtn. i Sv. art.-reg. 81, öfverste i Frälsningsarmén 93, chef f. F. A. i Indien 96; återkom t. Sveige 99 o. anlade vid det af honom inköpta Wirsbo bruk nya verkstäder m. m. Envoyé i Washington 07—11, i Köpenhamn 08. V. ordf. i Sv. allm. Exportfören. 10, ordf. 13. Biografi jemte portr. årg. XI: 16.

HJALMAR LEIJONMARCK. Stud.-ex. 67, kansliex. 70. Ordf. i komm-nämnd t. 12, led. af Jönk. läns hushålln.-sällsk. förv. utsk. 99—12, inspekt. af länets sparbanker sedan 96. Tf. domänintendent i s. län 1900—01. Styr.-led. i Jönk.-Gripensbergs jernv.-a-b sedan 97, ordf. i länets brandstodsbolag sedan 03, styr.-led. i Smål. m. fl. prov. hypoteksfören. sed. 08.

ANDERS FISCHER. Deleg. i o. inneh. af firman Nils Ericsson & Co i Ieksand 85—07, etabl. egen firma i Stockholm i försäljn. af landtr.-maskiner 01. Fullmäktig i Stockholms handelskammare o. led. af dess lag-utskott sedan 11, led. af Stockholms Köpmannafören. ackords- o. konkursnämnd sedan 07, handelskunnig led. af Stockholms rådhusrätt sedan 13, led. af nämnden f. Stockholms köpmanskubb sedan 10. Led. af Sv. allm. handelsfören. verkst.-utsk. 04—10 o. af dess styr. 06—10. Led. af styrelserna f. Lenna bruks a.-b., a.-b. Vesteråsmaskiner (v. ordf.) samt Injöns sågv.-a.-b.

GUSTAF TRANÉR †. Stud.-ex. 62, fil. dr. 72, förestånd. f. Kraftiska friskolan i Stockholm 73—83, teor. teol.-ex. 80, prestv. 81, past.-ex. 82, kyrkoherde i Skedev. 83, folkskoleinsp. 87—92, kyrkoh. i Stora Åby sed. 98.

WILHELM SCHÜRER VON WALDHEIM †. Stud.-ex. 62, kameralex. 63; e. o. kammarskr. i Kammarkoll. s. å.; led. af direktoren f. länslasarettet i Norrtelje 72—97, nämndeman 81—84. Led. af styr. f. Stockholms läns folkhögskola 86, dess ordf. 88. Af K. Mt förordn. led. af styr. f. Lenna-Norr elje jernv. a.-b sedan 96. Innehade Mellingsholms fideikommiss i Stockh. län sedan 88. Korrespond. led. af K. Vitt.-hist. o. ant. akad. sedan 80. Led. af styr. f. Uplands förminnesfören. 94—14.

För fotografer att beakta:

Fotografifirna, som insänder fotografier med ensamrätt för H. 8 D. och ej lämnar samma eller liknande fotografier till annan illustrerad tidning, kommer att i så fall utöfver vanligt honorar, få sitt namn utsatt på ett i ögonen fallande sätt, då meddelande härom lämnas vid insändandet.

Redaktionen.

MEDDELANDE

till H. 8. D:s Medarbetare.
Skönlitterära bidrag,

hvilka städs i tur och ordning snarast granskas,
HONORERAS OMEDELBART EFTER AN-
TAGANDE eller returneras i motsatt fall derest
20 öre porto åtföljt manuskript :: :: ::

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG
redaktionen.

CAILLAUX-PROCESSEN I PARIS.

M:ME CAILLAUX

Efter fotografier

MADAME CAILLAUX (X) PÅ DE ANKLAGADES BÄNK UNDER VITNESFÖRHÖRET.

T. v., stående, synes hennes försvarare, den berömda advokaten Labori.

Källa: Bengt Sjögren

Rättegången mot fru Caillaux, hvilken den 20 juli tog sin början under ett oerhördt tillopp af åhörare, har under de dagar den pågått i utomordentligt hög grad lagt beslag på den allmänna uppmärksamheten i Paris.

Som man torde erinra sig, inledde i våras Paris-tidningen "Figaro" en våldsamt kampanj mot då-

varande finansministern Joseph Caillaux, angripande icke blott hans politiska heder utan äfven hans enskilda lif. Tillsist offentliggjorde tidningen ett komprometterande, 10 år gammalt bref från Caillaux till hans första hustru m:me Guydean som ställt det till Figaros förfogande. Därjämte hotades med nya liknande afslöjanden.

Till ytterlighet upprörd öfver de angrepp, som riktades mot hennes make, uppsökte fru Caillaux den 16 mars "Figaros"

chefredaktör Gaston Calmette på redaktionslokalen och nedsköt honom.

Vid den nu inledda processen står fru Caillaux anklagad för öfverlagdt mord med dödsstraff som möjlig straffpåföljd. Försvaret hvilket är lagdt i den berömda advokaten Laboris skickliga hand söker visa att den anklagade handlat i stundens upphetsning och utan afsikt att döda.

Rättegången, till hvilken 75 vittnen inkallats, däribland m:me Guydean och m:r Caillaux, har antagit en fullständigt politisk karaktär — det synes mindre gälla att utreda den anklagades skuld och utmäta hennes straff än att få afgjordt om förre finansministern Caillaux skall utgå ur affären politiskt död eller rehabiliterad. Af den franska pressen hafva de radikala tidningarna tagit parti för Caillaux och de konservativa tidningarna mot honom.

*

I cykeltäflingen Stockholm—Göteborg—Stockholm, hvilken tog sin början den 24 juli 4.5 f. m., räknade fem deltagare nämligen Persson, Landsberg, Morén, Ekström och Lundberger. Som förste man ankom Morén den 25 juli kl. 5.37 f. m. i god kondition till Göteborg. Efter det obligatoriska 12 timmar långa uppehållet här startade Morén kl. 5.37 e. m. samma dag från Göteborg och anlände den 26 juli kl. 8.27 e. m. som förste man till Stockholm.

MORÉN, VID FRAMKOMSTEN KL. 1/29 E. M. DEN 26 JULI SOM SEGRARE I CYKELTÄFLINGEN STOCKHOLM—GÖTEBORG—STOCKHOLM.

INNEHÅLL

Byråchef Wilhelm Berg (biografi och helsidesporträtt) — President Poincarés besök i Stockholm och Petersburg — Enkegräfvinnan Elisabeth Wachtmeister 80 år. — Tyske handelsministern på Baltiska utställningen. — "Tapperheten" i Stockholm — Bilder till svenska dagskrönikan. — Nordiskt gymnasist- och studentmöte i Vaadstena. — Poststationsföreländareföreningens årsmöte. — Oväder och öfversvämningar. — Cykeltäflingen Stockholm—Göteborg—Stockholm. — Österrike—Ungern mot Serbien. — Schahens af Persien kröning. — Rättegången mot fru Caillaux. — Veckans porträttgalleri. — "Efter flera år" . . . Ber. af Ivan Bjarne

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.